

[Kirsten Jacobsen]

Det er begrundelsen for, at grundejerne har ladet sig lokke. De har set gevinsten. De har set kronerne rulle i kasseapparatet, og derfor har de foretaget dette her.

Så sker der det, at udviklingen vender, og at den spekulationsgevinst, de har øjnet, ikke længere er til stede. Der er ingen penge i at sælge erhvervsjord til bycentre. Kreditforeningerne har ingen penge, og det er ret umuligt. Luksussommerhusene skal kun lejes ud det antal uger, sommerhusloven bestemmer, og så er der heller ikke økonomi i det. Derfor var det en dårlig beslutning, de traf, og så kan de med loven i hånd sende regningen til kommunen på de penge, de ikke kunne tjene på det private spekulationsmarked.

Det er de forhold, vi ønsker ændret. Når man vil lege spekulant, kan man både vinde og tabe, og sådan skal det også være. Man skal ikke have sikkerhedsnet under sig for sine forfejlede spekulationsinvesteringer for skatteborgernes penge. Det er det, det drejer sig om.

Jeg tror, det er tre år siden, jeg først rejste sagen over for den tidligere miljøminister gennem utallige spørgsmål, og det var meget svært at få noget at vide. Det gjorde jeg på baggrund af en sag i Ålborg Kommune, hvor man havde ladet sig lokke. Jeg kan i og for sig godt forstå – og det tror jeg også godt andre folketingsmedlemmer kan – at kommuner i nogle tilfælde har ladet sig lokke til at overføre jord på det tidspunkt, for kommunerne manglede penge, de ville gerne have udvikling, og de ville gerne have arbejdspladser. Det var det, de troede på, og de drømte ikke om, at projekterne ikke blev til noget. De glemte nok at læse længere nede i teksten om, at hvis det var folk, der gerne ville spekulere, kunne de bare sende regningen tilbage til kommunen, og det var den kendsgerning, de blev stillet over for.

Der er faldet landsrettsdom i to sager, én i Hasle og én i Gern. Der foreligger fra Kommunernes Landsforening en undersøgelse dateret den 10. september 1992, hvor man har stillet spørgsmål til 241 kommuner. Der er en besvarelsesprocent på 88,2. Et af de spørgsmål, man har stillet, lyder: »Har kommunen inden for de sidste 4 år siden 1. januar 1987 måttet overtage et eller flere arealer efter frigørelsesafgiftslovens § 8?«. 41 kommuner svarer ja. Det svarer til 17 pct. Det beløb, som disse kommuner var pligtige til at betale, er 130 mio. kr. Det er det, man har betalt.

Spørgsmål 2 lyder: »Har kommunerne aktuelle krav om overtagelse efter frigørelsesafgiftslovens § 8?«. 14 kommuner svarer ja, og det anslåede overtagelseskrav er 29 mio. kr. Jeg skal ikke stå og læse hele notatet op, men sørg for, at det bliver omdelt til udvalget.

Jeg tror, det er nødvendigt, at vi griber ind her, og jeg har meget, meget svært ved at forstå, at en socialdemokratisk skatteminister argumenterer for, at skatteyderne, de arbejdsløse, de lavtlønnede og alle mulige andre med deres penge skal være sikkerhedsnet for jordspekulation i privat regi.

Jeg fremsatte ikke forslaget under den tidligere regering, for da havde jeg en mistanke om, at jeg kunne risikere, at man af politiske grunde syntes, det var en god idé at lade være med at støtte forslaget. Jeg havde virkelig store forhåbninger til, at en socialdemokratisk skatteminister ville se det helt naturlige i at få dette hul stoppet. Skatteministeren er jo tidligere ekspert i at stoppe huller i skattelovgivning, og at man vil lade denne lådeport stå åben, er mig ubegribeligt. At støtten egentlig kommer fra de tidligere regeringspartier, er mig lige så ubegribeligt, når jeg tænker på, hvilket besvær jeg dengang havde med bare at få svar. Jeg tror, jeg var en pestilens, når telefonerne hver mandag morgen ringede om, hvornår denne undersøgelse var færdig. Men sådan skifter tingene jo i dette Ting.

Jeg skal ikke forlænge debatten i dag, for vi har mere på dagsordenen, men blot sige, at med skatteministerens nordjyske sindighed kan det være, det tager lidt længere tid at overbevise ham. Men så må vi dænge ham til med argumenter, og det sjove er, at de vægtigste argumenter – hvor de fleste penge skal betales, og hvor der er flest sager – er i Nordjylland, hvor skatteministeren er valgt. Det kan være, det tæller som et argument.

Skatteministeren (Stavad):

Forskellen på det, Venstre og De Konservative mener i denne sag, og det, Socialdemokratiet og jeg mener, er, at jeg mener det samme, som jeg mente forud for den 25. januar. Det gør Venstre og De Konservative ikke, og selv om fru Kirsten Jacobsen ikke nåede at få fremsat sit forslag, er der i hvert fald i Skatteudvalget stillet spørgsmål om sagen, og der ligger klare svar med afvisning. Derfor kan jeg så-